

267

Besluit van 23 mei 1991, houdende wijziging van het Vergoedingenbesluit leden en plaatsvervangende leden huurcommissies

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer van 10 januari 1991, nr. MJZ 10q91033, Centrale Directie Juridische Zaken, Afdeling Wetgeving; Gelet op artikel 10, tweede lid, van de Wet op de huurcommissies (Stb. 1979, 16);

De Raad van State gehoord (advies van 6 maart 1991, nr. WO8.91.0038);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer van 14 mei 1991, nr. MJZ 14591001, Centrale Directie Juridische Zaken, Afdeling Wetgeving;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

Het Vergoedingenbesluit leden en plaatsvervangende leden huurcommissies (Stb. 1981, 563) wordt gewijzigd als volgt:

A

Artikel 1 wordt gewijzigd als volgt:

1. In het eerste lid wordt «f 100,—» vervangen door: f 130,—.
2. In het tweede lid wordt «f 150,—» vervangen door: f 180,—.
3. In het derde lid wordt «Vacatiegeldenbesluit 1970» vervangen door: Vacatiegeldenbesluit 1988 (Stb. 205).

B

Artikel 3 vervalt.

ARTIKEL II

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer. Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 9 juli 1991, nr. 130

Dit besluit treedt in werking met ingang van de tweede dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst en werkt terug tot en met 1 oktober 1990.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State en aan de Algemene Rekenkamer.

's-Gravenhage, 23 mei 1991

Beatrix

De Staatssecretaris van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,
E. Heerma

Uitgegeven de zesde juni 1991

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

NOTA VAN TOELICHTING

Het onderhavige besluit tot wijziging van het Vergoedingenbesluit leden en plaatsvervangende leden huurcommissies (Stb. 1981, 563) strekt ertoe om de hoogte van het door leden, plaatsvervangende leden en waarnemend voorzitters van de huurcommissies als bedoeld in artikel 2 van de Wet op de huurcommissies (Stb. 1979, 16) genoten vacatiegeld aan te passen aan de in de loop der jaren gewijzigde omstandigheden.

Met ingang van 1 juli 1979 is de hoogte van bedoelde vacatiegelden vastgesteld op f 100, respectievelijk f 150 voor leden en waarnemend voorzitters. Rekening houdend met de loon- en prijsstijging over het tijdvak 1979-1990 en gelet op de toename van de complexiteit van de aan de huurcommissies voorgelegde huurgeschillen is een verhoging van de vacatiegelden tot f 130 voor leden en tot f 180 voor waarnemend voorzitters gerechtvaardigd.

In de nota van toelichting bij het Vergoedingenbesluit leden en plaatsvervangende leden huurcommissies is voor de toekenning van de vacatiegelden aan een lid van de huurcommissie het niveau van zijn functie gekwalificeerd als «middelbaar» en is de functie van waarnemend voorzitter op het niveau «zwaar» gewaardeerd. Gelet op de beperking van het aantal niveaus onder de werking van het nieuwe Vacatiegeldenbesluit 1988 (Stb. 205) is thans voor huurcommissieleden het niveau «algemeen» gerechtvaardigd. Voor de functie van waarnemend voorzitters blijft de classificatie «zwaar» gehandhaafd. Dit laatste wijkt enigszins af van de maatstaven in artikel 1, derde lid, van het Vacatiegeldenbesluit 1988, die uitgaan van een voor de gehele commissie gelijke indeling. Enerzijds is de functie van een uit het midden van de huurcommissie aangewezen waarnemend voorzitter van een huurcommissie naar het oordeel van de ondergetekende niet gelijk te stellen met die van voorzitter terwijl anderzijds gelijkstelling met een gewoon lid de waarnemend voorzitter te weinig recht zou doen.

De verhoogde bedragen vallen binnen de grenzen zoals die aangegeven worden in artikel 2 van de op het Vacatiegeldenbesluit 1988 berustende Regeling maximum bedragen vacatiegeld (Stcrt. 1988, 98). In deze regeling is voor de categorie «algemeen» in een maximum van f 150 en voor de categorie «zwaar» in een maximum van f 225 voorzien voor het per dag toe te kennen vacatiegeld.

Met de verhoging van de vacatiegelden is naar schatting in 1991 en volgende jaren een bedrag van plm. f 130 000,- gemoeid bij gelijkblijvende werklast voor de huurcommissies. Compensatie van de hiervoor benodigde verhoging van het vacatiegeldenbudget wordt gevonden binnen het totale materiële budget voor 1990 en de komende jaren.

Artikel 3 van het Vergoedingenbesluit leden en plaatsvervangende leden huurcommissies berust op artikel 26 van de Wet op de huurcommissies, een bepaling van overgangsrecht. Deze maakte het mogelijk dat gedurende een periode van twee jaar na de inwerkingtreding van deze wet op 1 juli 1979 voorzitters van voormalige huuradviescommissies voorzitter konden zijn van huurcommissies zonder aan de in artikel 5, tweede lid, van deze wet neergelegde eisen van benoembaarheid te voldoen. Nu deze periode reeds lang verstreken is en artikel 3 van het Vergoedingenbesluit leden en plaatsvervangende leden huurcommissies uitsluitend op deze periode betrekking heeft bestaat aan dit artikel geen behoefte meer en kan het mitsdien vervallen.

Aan dit besluit is terugwerkende kracht verleend tot en met 1 oktober 1990, zijnde bij benadering de dag waarop de huurcommissies een aanvang maakten met de behandeling van de bezwaar- en verzoekschriften die betrekking hebben op de op dat moment reeds aangevangen huurperiode van 1 juli 1990 tot 1 juli 1991. Aanleiding hiertoe zijn de omstandigheid dat enige verhoging van de vacatiegelden gedurende meer dan elf jaar na hun initiële vaststelling niet heeft plaatsgevonden en dat reeds vanaf de inwerkingtreding op 18 mei 1988 van het Vacatiegeldenbesluit 1988 (Stb. 1988, 205) een verhoging als de onderhavige, die een aanpassing is aan de in dat besluit neergelegde normen, in de lijn der verwachting lag.

Het ontwerp-besluit is aan de hand van de beknopte vragenlijst, zoals opgenomen in de «Aanwijzingen inzake de toetsing van ontwerpen van wet en van algemene maatregel van bestuur» (Stcrt. 1985, 18), op dereguleringsaspecten getoetst. Daaruit bleek dat het besluit uit dereguleringsoogpunt geen bezwaar ontmoet.

De Staatssecretaris van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,
E. Heerma